

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. října 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Hauptmanové a přísedících Vlasty Tiefové a Libora Trojana, t a k t o :

obžalovaný

M [REDACTED] C [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, bez zaměstnání, bytem [REDACTED] čp. [REDACTED], t. č. ÚVV č. 1 Praha 6 – Ruzyně,

j e v i n e n, ž e

nejméně v období od měsíce prosince 2014 do dne 21.4. 2015 vyjma období od 11.2.2015 do 10. 3. 2015 v [REDACTED], okr. Kladno, v místě společného obydlí v rodinném domě čp. [REDACTED], často pod vlivem alkoholu, fyzicky a psychicky týral svou matku, poškozenou Z [REDACTED] C [REDACTED] tím způsobem, že do ní bezdůvodně strkal rukama, dokud ji nepovalil na zem, chytal ji za ruce a snažil se ji znehybnit, házel po ní boty, nádobí nebo kuchyňské nože, vyhrožoval jí zabitím, dne 6.4. 2015 chtěl poškozenou v kuchyni přivázat provazem ke stolu, přitom jí uváděl, že pak po ní bude šlapat dokud nezemře, přičemž toto se mu nepodařilo díky obraně poškozené, dne 21.4. 2015 v době kolem 19:30 hodin si přinesl do bydliště krátkou střelnou zbraň černé barvy zn. Kimar, s níž začal před poškozenou manipulovat, na její dotaz, co má v úmyslu se zbraní dělat, uvedl, že ji stejně zabije, poté ze společného obydlí odešel a při odchodu jí sdělil, že si jede pro náboje do zbraně a pak se vrátí, přičemž podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, se u poškozené vyvíjejí různorodé symptomy týrané osoby,

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

č í m ž   s p á c h a l

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku

a   o d s u z u j e   s e

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **25 /dvacet pět/ měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s d o z o r e m**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se mu ukládá trest **propadnutí věcí**, a to revolveru značky Kimar.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se mu ukládá **ochranné protialkoholní léčení**, které vykoná **ústavní formou**.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl zjištěn a popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný se ke shora uvedenému skutkovému ději nevyjádřil, v přípravném řízení i u hlavního líčení využil svého práva a k věci nevypovídal.

Obžalovaný je ze svého jednání usvědčován výpovědí poškozené Z██████ C██████. Svědkyně uvedla, že o syna, tedy o obžalovaného, se neustále starala, vařila mu. Měl dlouhodobě problémy s užíváním alkoholu, když byl opilý, hádal se s ní. Když v prosinci 2014 zemřel její manžel, otec obžalovaného, začal být obžalovaný vůči ní značně agresivní. Začal i častěji pít, vracel se domů opilý několikrát týdně, vyhrožoval jí, že zastřelí sebe i ji, tvrdil, že si pořídí zbraň. Házel po ní různé věci, snažil se ji přivázat, kde vzal provaz sama neví. Přišel za ní i do koupelny, chtěl, aby vylezla z vany, že ji přiváže ke stolu a že ji ušlape, bála se ho, byl agresivní, proto uposlechla jeho výzvy, aby z vany vylezla, ale už si jí potom nevšimnul. O tom, že si opatří zbraň a použije ji, začal hovořit, i když byl střízlivý, bála se, čekala, zda zbraň skutečně přinese, spoléhala na to, že pokud by zbraň přinesl, že jí policie nějakým způsobem pomůže, neboť do té doby na její informace o chování obžalovaného policie nereagovala. Svědkyně uvedla, že zvýšenou agresivitu a zvýšený sklon k požívání alkoholu po smrti jejího manžela byl motivován hlavně tím, že obžalovaný již špatně snášel léčení svého otce a s jeho smrtí se špatně vyrovnával a j vyčítal, že ona žije, zatímco otec zemřel. Svědkyně uvedla, že s jednáním obžalovaného vůči sobě se svěřila své matce, u té obžalovaný také nějakou dobu bydlel, cca šest týdnů v prvním čtvrtletí roku 2015. V té době s ním neměla nepříjemnosti, z babičky měl obžalovaný respekt.

Svědék Z [REDACTED] C [REDACTED], bratr obžalovaného uvedl, že mezi obžalovaným a matkou skutečně byly problémy v soužití, obžalovaný měl problémy s alkoholem a ty se stupňovaly, čím dál víc pil a byl více agresivní. V rodině tuto situaci řešili, dospěli k názoru, že by měl jít na léčení, on sám ale jít nechtěl, a proto pro danou situaci žádné řešení nenašli. Důrazně si s ním promluvit se nedalo, bylo mu vše jedno, nenechal si poradit. Svědek uvedl, že se snažil obžalovanému domluvit, aby tolik nepil, ale stejně ho neposlechl, tak jak neposlechl ani nikoho jiného z rodiny a alkoholu bylo v jeho životě stále víc a víc. Proto se soužití s matkou horšilo, on sám ale nikdy nebyl přítomen nějaké agresivitě, kterou by vůči matce obžalovaný užil. Před ním si vůči matce nikdy nic nedovolil. Matka mu někdy volala a informovala ho, že obžalovaný přišel domů hodně opilý, že jí nadává, že se ho bojí a neví, co má dělat, ale protože nebydlel s nimi, bydlí v jiné obci, nemohl do bydliště matky a obžalovaného přijíždět a pokud po takovém telefonátu přijel, tak obžalovaný už v domě nebyl, neboť vždy po agresivitě vůči matce a jejím volání z domu utekl. On ho proto nikdy u matky po takové události nezastihnul. Svědek uvedl, že když si obžalovaný na počátku roku 2015 zlomil nohu, bydlel nějakou dobu u babičky, která řekla, že se o něho postará.

Z výpovědi svědkyně Z [REDACTED] H [REDACTED], babičky obžalovaného bylo zjištěno, že ona s obžalovaným vycházela dobře, nezažila ho opilého. Že se opíjí slyšela od dcery, dcera si na obžalovaného stěžovala každou chvíli, tvrdila, že přichází domů opilý a dělá výtržnosti, měla od něho modřiny na ruce. Svědkyně uvedla, že o stížnostech své dcery s obžalovaným nehovořila, neboť ona ho zná jenom strážlivého. Potvrdila, že obžalovaný byl hodně závislý na otci, a když ten zemřel, tak nepříjemnosti vzrostly. Když měl zlomenou nohu někdy v zimě letošního roku, bydlel u ní. Její syn ho vozil s sebou do zaměstnání, aby nebyl celý den u ní a zase ho domů přivážel. Ona obžalovanému kupovala pivo, dávala mu vždy jedno večer. Je pravdou, že jednoho dne šel obžalovaný na oslavu, to měl ještě sádku a odešel z oslavy, kde se opil, k ní domů se už ale nevrátil a vrátil se k matce. Je také pravdou, že sádku si sám sundal, u lékaře nebyl.

Svědék P [REDACTED] H [REDACTED], strýc obžalovaného, uvedl, že s obžalovaným byly problémy kvůli požívání alkoholu. V opilosti napadá svoji matku, ta si chodila stěžovat jemu i matce s tím, že se obžalovaný opět opil a opět dělal doma nepořádek. Obžalovaný, když vystřízlivěl, o ničem nevěděl, choval se, jakoby se nic nestalo. Domlouvali mu, ale vše bylo zbytečné, on se k tomu stavěl tak, jakoby o ničem nevěděl. Neměl jiné zájmy, alkohol byl jediným smyslem jeho života. Po smrti jeho otce konzumaci alkoholu ještě zvýšil. Svědek uvedl, že se několikrát snažil o lepší život obžalovaného, několikrát mu dal práci a podal mu tím pomocnou ruku, ale vždy to vydrželo pouze krátkou dobu. Obžalovaný je v tomto ohledu nezodpovědný, hodlá pracovat pouze tam, kde mu hned dají peníze na ruku a on si za ně koupí alkohol. Když peníze dostal, následně třeba i tři dny do práce nepřišel, protože byl opilý. Opakovaně se stalo, že matka obžalovaného, tedy jeho sestra, přišla ho omluvit s tím, že v noci přišel opilý na mol, dělal doma nepořádek a omlouvala jeho absence v práci. Následně on potom zase ráno do práce přišel, jakoby nic. Ví o tom, že obžalovaný způsoboval své matce i modřiny, s těmi se svěřovala jejich matce. Obžalovaný již delší dobu projevoval snahu o získání zbraně, tu si nakonec také skutečně obstaral. Když jí domů přinesl, oznámil matce, že si jde sehnat náboje. Svědek uvedl, že matka obžalovaného k nim docházela za jejich společnou matkou dvakrát v týdně, bylo na ní vidět, že psychicky v pohodě není, její psychický stav byl dost špatný. Když potom byl obžalovaný vzat do vazby, již po prvním měsíci bylo na matce obžalovaného vidět, jak je odpočínutá a psychicky srovnaná. Dále svědek uvedl, že v období, kdy měl obžalovaný zlomenou nohu, což bylo v letošním roce někdy v únoru a březnu, měl nohu v sádře a bydlel u babičky. Tam se choval normálně, on ho

s sebou občas vzal do práce. Teprve poslední dny, kdy mu už měla být sádra za krátkou dobu sundána, tak se dostal ven, vrátil se úplně opilý na mol, vrátil se a chtěl, aby ho pustili do jejich domu, který obývají s babičkou obžalovaného, ale odmítli ho do domu pustit a poslali ho domů k matce. Tehdy byl totálně opilý, to chodil ještě o berlích. Svědek upřesnil, že on sám tehdy doma nebyl a od domu obžalovaného ho odeslala jeho manželka. Dále svědek uvedl, že po dobu, kdy bydlel obžalovaný v domě, kde bydlí i on, tak bydlel v bytě, který užívá babička obžalovaného, agresivní v tu dobu nebyl. Alkoholu se nedožadoval, několikrát řekl, že má chuť na pivo, ale nadměrně alkohol nepožíval. Je ale pravdou, že babička mu pivo pravidelně k večeři kupovala, a to alespoň jedno.

Svědka S. [REDAKCE] M. [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná již dlouhou dobu, on sháněl nějakou pistoli, a protože měl doma plynovou pistoli, kterou lze držet i bez zbrojního průkazu a nevyužíval ji, obžalovanému ji prodal. Nezmiňoval se mu, proč pistoli chce, žádné své úmysly mu nevyjevil.

Skutkový stav byl dále dokumentován protokolem o ohledání místa činu a pořízenou fotodokumentací. V průběhu ohledání místa činu byla zajištěna plynová pistole černé barvy. Z odborného vyjádření z oboru balistiky vyplynulo, že se jedná o revolver zn. Kimar, který je střelbyschopný. Jde o zbraň, která je prodejná osobám starším osmnácti let.

V průběhu trestního řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odpovědi psychologie, a to ve vztahu k osobnosti poškozené. Znalekyně v závěrech znaleckého posudku uvedla, že svědkyně, a to poškozená Z. [REDAKCE] C. [REDAKCE] je osobností zralou a ucelenou, k synovi má velkou emoční vazbu, a proto je ve vztahu k němu bezbranná. Sama si uvědomuje, že autoritu vůči obžalovanému uplatňují více její matka a její bratr, než ona sama. Znalekyně uvedla, že poškozená projevovala zvýšené obavy z toho, že by zbraň obžalovaný mohl obrátit i vůči sobě, snažila se ovlivňovat způsob jeho života, docházela do hospody a žádala, aby mu tam nenalévali, vyčítá nyní sama sobě, že vůči obžalovanému nepoužívala více autority. Uvědomuje si problémy, pro lepší zvládnutí soužití s obžalovaným si uvědomuje, že jí chybí manžel. U poškozené se projevil syndrom týrané osoby, velmi silná emoční labilita, její stav nebylo možné zvládnout bez medikamentů, proto musela být kontaktována s psychiatrem. Ke zkreslování události nemá žádné sklony, v líčení událostí je naprosto věrohodná, přesto se stále snaží obžalovaného chránit. Výsledky vyšetření jsou jednoznačné a svědčí o přítomnosti syndromu týrané osobnosti.

Dále byl v průběhu trestního řízení vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odpovědi psychiatrie na osobu obžalovaného. Znalekyně v závěrech znaleckého posudku uvedla, že u obžalovaného se jedná o duševní poruchu a poruchu chování způsobenou užíváním psychoaktivních látek. Rozpoznávací schopnosti jsou u obžalovaného zachovalé, ovládací jsou sníženy nepodstatně vlivem alkoholu. Predikace obdobné trestné činnosti je u něho nepříznivá a jeho pobyt na svobodě je z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný. Ambulantní léčba u obžalovaného by nesplnila svůj účel, neboť přes velké problémy, které obžalovaný s požíváním alkoholu na svobodě měl, nikdy o léčbě neuvažoval. Jednou ambulantně psychiatra navštívil, vyšetření bagatelizoval a doporučeními se neřídil, k léčbě se staví negativně. Ambulantní léčbu bagatelizuje i v momentech, kdy si svou možnou závislost na alkoholu přiznává. Nemá náhled, že by léčba mohla být pro něho přínosem. Znalekyně uvedla, že obžalovaný nikdy příliš neabstinoval, alkohol pil roky, předtím užíval i návykové léky. O abstinenci se příliš nepokoušel, abstinenci zmiňoval pouze v přechodné době, kdy po zlomení nohy nemohl chodit. U obžalovaného není předpoklad, že by byl schopen docházet na ambulantní léčbu, neboť ta může být úspěšná pouze u lidí, kteří

mají alespoň částečný náhled na léčbu a abstinenci, což ale není příklad obžalovaného. Pokud obžalovaný proklamoval svoji abstinenci po dobu léčení zlomené nohy, tak je nutné si uvědomit, že poté opět alkohol začal požívat. Pokud mu ovšem i v průběhu léčby zlomeniny dodávala babička alkohol, byť v malém množství, nelze ani toto období považovat za období abstinence. Znalkyně tak jednoznačně setrvala na závěru znaleckého posudku s návrhem na uložení ochranného léčení protialkoholního ústavní formou.

Na základě provedeného dokazování tak dospěl soud k závěru, že obžalovaný spáchal žalovanou trestnou činnost. Obžalovaný nadměrně požíval alkoholické nápoje a pod jejich vlivem fyzicky i psychicky týral svou matku. S tou žil ve společné domácnosti, házel po ní různé předměty, které v domácnosti byly, fyzicky ji napadal, bil ji rukama a způsoboval jí modřiny, hrubě s ní zacházel, ponižoval ji, vyhrožoval opatřením zbraně a následným užitím zbraně, vyvolával v ní strach o život i o zdraví. Takto svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku. V průběhu hlavního líčení bylo zjištěno, že část žalovaného období, a to dobu, kdy měl obžalovaný po zlomenině sádrový obvaz na noze, žil po dobu čtyř až šesti týdnů mimo společné bydliště s poškozenou Z [REDAKCE] C [REDAKCE] a zdržoval se v bydlišti své babičky, a to až do dne, kdy z domu odešel, opil se a manželkou svého strýce již nebyl do domu znovu vpuštěn a byl odkázán na návrat do svého bydliště, tedy opět do bydliště společného se svou matkou poškozenou C [REDAKCE]. Skutečnost, že v této době obžalovaný žil skutečně u babičky byla potvrzena i samotnou poškozenou C [REDAKCE] i jejím bratrem H [REDAKCE] i bratrem obžalovaného Z [REDAKCE] C [REDAKCE]. Toto období setrávání obžalovaného u babičky bylo proto časově vyňato z žalovaného období, kdy se trestné činnosti vůči matce dopouštěl.

Při úvaze o trestu přihlédl soud ke společenské škodlivosti spáchané trestné činnosti, která je zvyšována tím, že obžalovaný páchal trestnou činnost vůči své matce a ve stavu opilosti, do které se uváděl sám, vědom si následků požívání alkoholu. Z rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný je v současné době osobou, na kterou je nutné hledět, jakoby trestán nebyl, neboť poslední čtvrté odsouzení bylo zahlazeno ze zákona poté, co 27.3.2015 bylo rozhodnuto o tom, že se ve zkušební době předchozího podmíněně odloženého trestu osvědčil. Předchozí odsouzení proto nejsou pro obžalovaného přítěžující, nelze ale přehlédnout jeho sklon k páčání různorodé trestné činnosti. Po zvážení všech okolností rozhodných pro druh a výměru trestu a s přihlédnutím k okolnostem shora zmíněným, když polehčující okolnosti shledány nebyly a pro přístup obžalovaného k projednávané věci, kdy nevypovídal v průběhu přípravného řízení, ani u hlavního líčení, nelze ani zhodnotit jeho náhled k projednávané věci, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody sice téměř na dolní hranici zákonné sazby, ovšem jako trest nepodmíněný. Jiný druh trestu by dle názoru soudu nepůsobil na obžalovaného tak, aby účel trestu byl splněn a nepřiměl by ho k vytvoření si náhledu na závadnost svého dosavadního chování a nepřiměl by ho ke změně způsobu svého života ve vztahu ke své matce, ke svému okolí, ani k požívání alkoholu.

Obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslné trestné činy, proto jeho zařazení do věznice s dozorem odpovídá zákonu.

Obžalovaný si opatřil zbraň, a to revolver zn. Kimar, který hodlal dle svých výhrůžek užít k dalšímu páčání své trestné činnosti. Proto mu byl uložen trest propadnutí této věci.

Obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl pod vlivem alkoholu, znalkyně poukazovala na nebezpečnost obžalovaného pro společnost, pokud by bez léčení na svobodě pobýval. Vysvětlila ve svém znaleckém posudku, i ve své výpovědi u hlavního líčení důvody, pro které

by ambulantní léčba neměla u obžalovaného efekt, její názor měl oporu i ve výpovědích svědků slyšených u hlavního líčení z řad příbuzných obžalovaného, kteří poukazovali shodně na to, jakým způsobem se rodina snažila vymanit obžalovaného z opakovaného užívání alkoholu a bez úspěšně, neboť na jejich rady absolutně nereagoval. V souladu s návrhem znalkyně proto soud uložil obžalovanému ochranné léčení protialkoholní, a to v ústavní formě, která jako jediná, dle znalkyně, může pro obžalovaného přinést léčebný efekt a je schopna mu vytvořit náhled na jeho požívání alkoholických nápojů a na léčbu samotnou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány a jaké vady jsou rozsudku či řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Nebude-li odvolání odůvodněno bude odmítnuto. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Kladně dne 1. října 2015

JUDr. Jitka H a u p t m a n o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

